

[Grete Schødt]

SF's forslag om adgang til klagemulighed for modtagere af hjemmehjælp berører på mange punkter et vigtigt område. Som det allerede er sagt, ligger det også i forlængelse af den dagsorden om ældrepolitikken, Folketinget vedtog for godt to år siden, hvorefter en ankemulighed for modtagere af hjemmehjælp skulle overvejes.

I Socialdemokratiet mener vi dog, at der er visse problemer ved at ophæve § 57 i bistandsloven. For det første er det vanskeligt at behandle en anke over skønmæssige spørgsmål, som tildeling af hjemmehjælp jo er, og i bistandslovens § 15 siges det, at kommunale afgørelser kun kan omstødes, hvis der er tale om lovbrud. Et skøn inden for de tildelte rammer kan således ikke laves om, og hvis der i dag sker sådanne lovbrud, vil man kunne indklage kommunen for det kommunale tilsyn. Spørgsmålet er derfor, hvor meget der ændres med dette forslag.

For det andet og nok så vigtigt er det dog, at også andre grupper end hjemmehjælpsmodtagere kunne have behov for en ankeinstans, og her tænker jeg på mange plejehjemsbeboere, idet der jo også er tale om offentlige beslutninger i relation til deres pleje.

Socialdemokratiet kan ikke stemme for lovforslaget, som det ligger her, men vi er klart positive over for at starte et konkret arbejde for at komme frem til, hvorledes man bedst kan sikre borgernes rettigheder på dette område. Der er flere modeller, der kan bruges, men det er vigtigt, at vi får diskuteret både fordele og ulemper, inden vi tager endelig stilling.

Så vil jeg godt slutte af med at sige, at vi ønsker, at Dansk Handicap Forbund, som bl.a. også har peget på disse ting, bliver inddraget, inden vi finder frem til et udkast, der er brugbart til et forslag.

Pia Christmas-Møller (KF):

Ingen skal være i tvivl om, på hvis side Det Konservative Folkeparti er at finde, når det drejer sig om forholdet mellem borgerne, systemerne og bureaukratiet. Vi er at finde på borgernes side!

Når det drejer sig om indsatsen på ældreområdet, er vi fuldstændig overbevist om, at det er i de ældres og dermed i borgernes interesse, at de konkrete initiativer og løsningsmodeller vælges og i vid udstrækning også formes så de-

centralt og dermed så tæt på den enkelte som muligt. Derfor mener vi, at det er helt afgørende, at vi fastholder den principielle arbejdsdeling mellem staten og kommunerne, hvorefter Folketinget fastlægger de overordnede ældrepolitiske rammer, mens kommunerne inden for disse overordnede rammer forestår den konkrete udformning. Det er lokalt, man bedst kan finde frem til de tilbud, der passer til den enkelte, og det er også lokalt, man – inden for, igen, de overordnede rammer – bedst kan fastlægge det konkrete serviceniveau. Dermed er det også de lokale beslutningsled, der først og fremmest må stå til ansvar over for den enkelte borger, når det drejer sig om de helt konkrete initiativer og tilbud.

SF stiller endvidere spørgsmålet, om det ikke skal være muligt for de ældre at klage over konkrete afgørelser vedrørende tildeling og udførelse af praktisk bistand i hjemmet. Igen er der heller ikke her nogen som helst tvivl i den konservative gruppe. Svaret er: Jo, selvfølgelig skal ældre medborgere have ret til at klage. Men det har de jo også i dag. Der er mulighed for at klage direkte til kommunalbestyrelsen, og det er jo de ansvarlige.

Nu kan jeg høre på latteren her i salen, at man tænker: Ja, det er meget godt, men skal de mennesker, som står for beslutningen i første omgang, også være klageinstans?

I alle andre situationer kan jeg forstå, at man kvier sig lidt ved tanken. Men der er jo den principielle forskel på en kommunalbestyrelse og andre institutioner, at den er på valg hvert fjerde år. Og det vil sige, at vælgerne, de lokale borgere, rent faktisk har fat i en ende, hvor der kan sanktioneres over for beslutningstagerne.

SF foreslår, at der skal etableres yderligere en adgang til at klage, nemlig til Ankestyrelsen. Lad os så overveje det lidt: Hvad er det egentlig, der foreslås? Hvad forestiller SF sig? Hvordan forestiller SF sig at det skal virke i praksis? Jeg har nemlig meget svært ved at se det for mig i praksis. For sagen er jo, at kommunerne har valgt mange forskellige løsninger. Nogle tildeler ældre hjemmehjælp på timebasis, andre har gennemført den integrerede hjemmehjælpsordning, hvor sygepleje m.v. er en del af den samlede service. Forestiller man sig, at der skal kunne ankes over, at fru Jørgensen er blevet tilbudt to timers hjemmehjælp,